

בבית המשפט העליון

רע"א 5263/11

בפני: כבוד השופטת מ' נאור

המבקשים: 1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני
4. פלוני
5. פלוני
6. פלוני
7. פלוני

נגד

המשיבים: 1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני
4. פלוני
5. פלוני

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז ב-ת"א 4559-09-07 שניתנה ביום 9.6.2011 על ידי כבוד השופט י' שינמן; בקשה להוספת ראייה

בשם המבקשים: עו"ד רנן גרשט; עו"ד מור ורשיצקי
בשם המשיבים: עו"ד עופר צור; עו"ד אלי כהן; עו"ד אורלי טננבאום; עו"ד אופיר צברי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז (השופט י' שינמן), בה נדחתה בקשת המבקשים לפסילת ראיות. המבקשים הם הנתבעים בבית המשפט המחוזי, והמשיבים הם התובעים. כן הוגשה בקשה להוספת ראייה לבקשת רשות הערעור.

2. הראיות שפסילתן התבקשה הן תכתובות דואר אלקטרוני, שיש בהן, לטענת המשיבים, הודאה במעילה. בבקשה לפסילתן של אותן תכתובות טענו המבקשים, כי הן הוצאו והועתקו ללא הסכמה ממחשבו האישי של המנוח שעזבונו הוא המבקש 1 כאן, תוך הפרת הוראותיו של חוק האזנת סתר ושל חוק הגנת הפרטיות. על כן נטען, כי הן אינן קבילות לשמש כראיה.

3. בית המשפט המחוזי, בהחלטתו מיום 9.6.2011, דחה את הבקשה לפסילת הראיות. בית המשפט קבע, כי אין חולק שהראיות שפסילתן התבקשה הוגשו לבית המשפט כבר לפני כארבע שנים, ביום 25.9.2007. אף על פי כן, בקשת פסילת הראיות הוגשה רק לפני כחודשיים וחצי. לפחות במשך כשלוש שנים וחצי נמנעו המבקשים מלהעלות טענותיהם בקשר לקבילותן של הראיות, אף שבית המשפט כבר נחשף אליהן. זאת ועוד; בהליך אחר המתנהל בין הצדדים בבית המשפט לענייני משפחה בכפר סבא (ת"ע 3852/07) הוגשו הראיות שפסילתן מתבקשת עתה, במסגרת תצהיר. באותו הליך, לא זו בלבד שבא כוחם של המבקשים לא התנגד לשימוש באותן ראיות, אלא הוא אף חקר את המצהיר תוך הפנייתו לסעיפים בכתב התביעה שבפני בית המשפט המחוזי, בהם מוזכרות הראיות המדוברות. לאור האמור קבע בית המשפט, כי שעה שנמנעו המבקשים מהעלאת טענותיהם עד לשלב זה, ומשעה שראיות אלו היו מונחות בעבר בפני ערכאות שונות, לא רק ללא התנגדות אלא אף תוך חקירה לגביהן, מנועים עתה המבקשים מלהעלות טענותיהם לגבי קבילותן של ראיות אלה. זאת, הן מפאת שיהוי ניכר והן מפאת חוסר תום לב מובהק, שיש בהעלאת טענה כזו כעת.

לגוף העניין, דחה בית המשפט את הטענה כי תכתובת המייל הינה בגדר "שיחה" אשר הושגה בדרך של האזנת סתר. כן נדחתה הטענה בדבר פגיעה בפרטיות.

לבסוף התיר בית המשפט למשיבים לעשות שימוש בתכתובות לצורך חקירת המבקשים, וקבע כי הצדדים יוכלו לטעון בסיכומיהם לעניין המשקל שיש ליתן לתכתובות אלו.

4. מכאן בקשת רשות הערעור שבפניי.

5. דין הבקשה להידחות. הראיות שפסילתן מתבקשת הוגשו לבית המשפט עוד ביום 25.9.2007. מדובר בראיות מרכזיות, כפי שטענה המבקשת 2 בתצהיר העדות הראשית מטעמה: "התובעים מציגים הודעת דוא"ל זו תחת כל עץ רענן... ההודעה

שהוצגה למשטרה מככתב בכתב התביעה, מופיעה כמעט בכל בקשה או מכתב של באי כוח התובעים". אף על פי כן, הבקשה לפסילת ראיות הוגשה רק ביום 31.3.2011, לפני חקירת עדי המבקשים. בנסיבות אלה, בדין קבע בית המשפט המחוזי כי חל שיהוי ניכר בהגשת הבקשה.

על אף האמור, בית המשפט לא סתם את הגולל על טענות המבקשים, אלא הותיר להם אפשרות לטעון לעניין משקל הראיות בסיכומיהם. בנסיבות העניין, מדובר בפתרון מאוזן ואין מקום להתערבות בו בשלב זה.

6. אשר על כן, בקשת רשות הערעור נדחית ועימה נדחית גם ממילא הבקשה להוספת ראיה. כל טענותיהם של המבקשים שמורות להם לשלב הערעור, אם יהיה צורך בכך, ואיני מחווה לגביהן דעה.

ניתנה היום, י"ח באב תשע"א (18.8.2011).

ש ו פ ט ת